

Голѣмъ Сѣчко.

Голѣмъ Сѣчко съ сито сѣе,
 Съ сито сѣе дребни звѣзди;
 Скрилъ ми слѣнце—на не грѣе,
 Намръшилъ си бѣли вѣжди.

Сито му е синьо небе,
 Постилка му — бѣло платно;
 Па размахва силни ржцѣ,
 Клони вие, брули жадно.

Вихрушки му вѣрно служатъ,
 Да си сипе снѣжни прѣспи;
 Въ кожухъ старци ржцѣ гушатъ,
 Млади пѣятъ въ кжта пѣсни.

Пъкъ снѣжнинкитѣ крилати
 Леко хвъркатъ, леко падатъ,
 Ниви топлятъ — ниви злати,
 Че орачи тѣмъ се надатъ.

Идатъ птички, гладни цѣркатъ,
 Дирятъ гумно въ дворъ широки,
 Съ праздни гушки шумно хвъркатъ,
 Па се губятъ безъ посоки.

Цвѣтко.